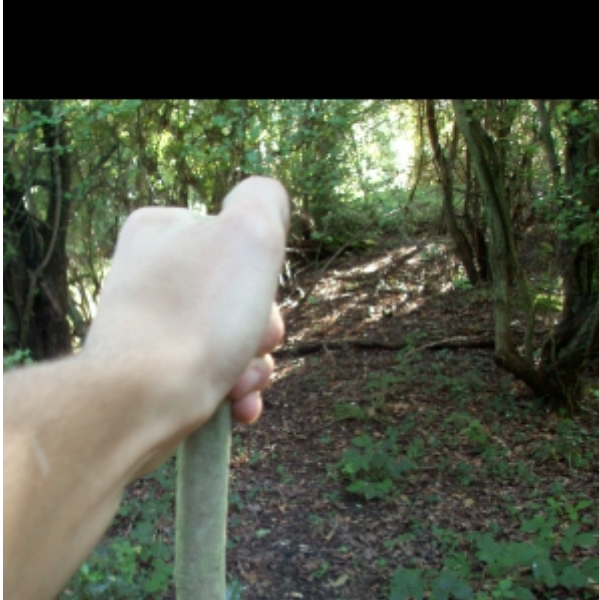

Ara sabem en mans de qui estem. Pasqua de Resurrecció

Dg, 5/04/2015 per Catalunya Religió
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Pasqua de Resurrecció. Cicle B

Barcelona, 5 d'abril de 2015

Què s'hi amaga darrere el mot confiança?

La confiança és una paraula humil, senzilla, planera, natural però, al mateix temps, és una de les més essencials per poder viure.

Sense confiança

- no hi ha amor
- no hi ha cap mena de fe
- no hi ha vida

Sense confiança

- caminem sols
- caminem aïllats en una espècie de túnel construït amb els nostres problemes, les nostres preocupacions, les nostres inquietuds, les nostres angoixes i sofrències, i absurds.

A vegades, s'oblida que Pasqua és, abans que res, la gran festa de la Confiança. Perquè ara sabem en mans de qui estem.

La nostra vida, creada per Déu amb amor infinit, no es perd en la mort.

Tots estem englobats en el misteri de la Resurrecció de Jesucrist.

No hi ha ningú en el món que no estigui inclòs en aquest destí últim i gloriós de vida plena, de vida eterna.

En el fons del fons, totes les nostres pors, angoixes i temences brollen de l'espant que ens causa la certesa evident de la mort.

Tenim por:

- por al dolor, a tota mena de dolor

- por a la decadència de la vellesa
- por a les possibles desgràcies
- por a les incerteses
- por a la solitud
- por a les malalties.

Ens aferrissem a tot el que ens pugui donar seguretat, consistència, benestar, felicitat, ni que sigui precària i trontollant.
Projectem sobre els altres la nostra congènita angoixa tractant de sobresortir, de dominar i lluitem per tenir quelcom, per ser algú.

La festa de Pasqua ens convida a substituir l'angoixa provocada per la mort per la gloriosa certesa de la Resurrecció.
Si Crist ha ressuscitat, la mort no té l'última paraula.
Podem viure amb confiança.
Podem esperar més enllà de la mort.
Podem avançar sense caure ni enfonsar-nos en la tristor de la vellesa, de la senectut, del pessimisme
-sense caure en el consumisme
-en la droga
-en l'erotisme
-en tantes i tantes formes d'oblit i d'evasió.

Viure des d'aquesta confiança radical no és deixar de ser lúcid.
Sentim en la nostra pròpia carn la fragilitat, la sofrència i la malaltia.
La mort sembla amenaçar-nos per tots cantons.
Segueixen ben vives les guerres, la fam, la tortura, la crueltat.
La confiança en la victòria final i definitiva no ens torna insensibles. Ben al contrari: ens fa patir i compartir amb més profunditat les desgràcies i sofrències de la gent.

Portem en el nostre cor de creient l'alegria i el gaudi de la Resurrecció.
Però, precisament per això podem plantar cara a tanta insensatesa i frivolitat que arrenquen a les persones
-la dignitat
-el sentit positiu del viure i del morir
-el goig sublim de l'esperança i de la vida
-el gaudi de la convivència
-i la gran tasca de la solidaritat.

Perquè som creients esdevenim millors persones i més bons ciutadans.